

Seda Eroğlu

@oykuhane

**İYİLER
KAYBETMEZ**
Kaybedilir

DESTEK YAYINLARI: 980
EDEBİYAT: 292

SEDA EROĞLU / İYİLER KAYBETMEZ KAYBEDİLİR

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun
Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül
Editör: Zeynep Atayman
Kapak Tasarım: İlknur Muştı
Sayfa Düzeni: Cansu Poroy
Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: 1.-4. Baskı Ağustos 2018
5.-7. Baskı: Eylül 2018
8.-10. Baskı: Ekim 2018
10. - 11. Baskı: Kasım 2018
12. Baskı: Şubat 2019
13. Baskı: Ağustos 2019
14. Baskı Mart 2020
15. Baskı: Ocak 2021
Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-459-8

© Destek Yayınları
Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul
Tel. (0) 212 252 22 42 – Faks: (0) 212 252 22 43
www.destekdukkan.com
info@destekyayinlari.com
facebook.com/DestekYayinevi
twitter.com/destekyayinlari
instagram.com/destekyayinlari
www.destekmedyagrubu.com

Özkaracan Matbaacılık ve
Ciltçilik San. Tic. Ltd. Şti.
15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad.
No. 62/B Bağcılar / İstanbul
Tel. (0) 212 515 49 47
Sertifika No. 45469

Seda Eroğlu

@oykuhane

İYİLER KAYBETMEZ Kaybedilir

“Affetmek ve unutmak iyi insanların intikamıdır.”

Tüm kırınlıklarına...
Paylaşacak daha çok şeyimiz varken
bizi yarım bırakan
BABAMA...

Teşekkür

Hayat bir yolculuksa, bu yolculukta bana eşlik edenlere ve edeceklere,

Gelenlere, gidenlere, hiç gelmeyeceklerle,

Yalnızlığımı sevdirenlere,

Kendimi bir sonbahar ağacı gibi kırılgan ve zayıf hissettiğim zamanlarda dallarıma güç verenlere,

Doğruyu ararken düştüğüm yanlışlara,

Deneye deneye edindiğim tecrübelerle,

Darbe aldıkça güçlendiğim hayata,

Küllerimden yeniden doğmamı sağlayan *Anka Kuşu efsanesine*,

Her yaşta, her koşulda imkânsız yaşanabilir kılan *değişim* fikrine,

Hayat felsefem haline gelen *her şeyi ve herkesi olduğu gibi kabullenilebilmeyi* öğretenlere,

Tebessümle dünyanın yeniden yaratılabileceğini keşfetmemi sağlayanlara,

Geleceğe iz bırakmama vesile olan aileme,

Beni hedeflerime bağlayan, annelik gibi kutsal bir duyguyu tek gerçeğim kılan kızım Melis Derin'e,

Sevdiklerime, sevenlerime,

Cümlelerle yarattığım dünyama misafir olan okurlarıma,
Yaşamı anlamlı kılan her duyguya,
Hiçbir zaman kaybetmediğim *umuduma*,
Yaşanacak güzel günlere olan sonsuz inancıma,
Ruhuma, benliğime,
Sihrini üzerimden eksik etmeyen *sonbahara, yağmura ve aşka*,
Teşekkür ederim.

“

Bir anta dolusu hikâyeyle çıkıyorum yola.

*Hangilerini yazmayı yetiştirir kalemim
ya da hangileri sana ulaşır, bilmiyorum.*

*Sadece bir gün mutlaka
bir hikâyenin içinde senden bahsedeceğimi
bilmeni istiyorum.*

”

İnsan Acılarında Yalnızdır

Frida Kahlo

Başlarken

Gel, Uzun Bir Yolculuğa Çıkalım Seninle

Nereye gittiğini bilmediğim bir trene atlayıp boş vagonlardan birinde günlerce sana yazma isteğiyle uyanıyorum her sabah. Baharın tüm çiçekli elbiselerini giydiği şehirlerden geçip ne var ne yok anlatmak istiyorum.

Hayatın o dümdüz ovaları anımsatan durgunluğunun, en engeli yamaçları aştıktan sonra görüldüğünü, pencereden içeri dolan güneş pırıltılarına rağmen, dışarıdaki soğukun tüm hücrelerini titretebileceğini... Yaşam denen döngünün her zaman aynı rutinde ilerlemediğini, bazen mutlulukla bulutlara erişebilecekken bazen kalbindaki sızıyı unutmak için ne yapacağını şaşırabileceğini, kaybetmek denen kavramın seni nasıl güçlendireceğini ve daha birçok şeyi...

O günün *BUGÜN* olmasını ise çok istiyorum!

Bazen tüm seslerin susması ve içinde biriktirdiklerinin dile gelmesi gerektiğini yeni yeni kabulleniyorum. Konuşmak, anlatmak gibi bir şey değil bahsettiğim. Bende izi kalanlardan hayatına dokunabilecek olanları yazmak istiyorum.

Neler biriktirdiğime bakıyorum sonra.

Hep yanımda taşıdığım bavuluma neler sığdırdım?
Neler kazandım, neler kaybettim, neler öğrendim?
Hangi duraklarda durakladım, hangi zaferleri hakkıyla kutladım?
Kaç metreküplük mutluluğu ne kadarlık alanlara sıkıştırdım?
Sana anlatacaklarımı en az senin kadar merak ediyorum.

Ben bunları düşünürken peronda birkaç yalnız yolcu... Benim gibi...

Derinlere inebilmek için yalnızlığın gerekliliğini keşfettiğimden beri daha farklı bakıyorum her şeye. Kalabalığın uğultusunda duyamadığım sesleri duyuyor, daha önce hiç dikkat etmediğim ufak detaylara kafa yoruyorum. Daha çok düşündüğüm, daha çok yazdığım ve daha çok anladığım kesin. Çünkü yaşam, üzerinde düşünmeden anlaşılabilecek kadar basit değil. Bunun için biraz içe dönmek, içinden yükselen sesleri dinlemek gerekli...

Yalnızlaştıkça, gereksiz kalabalıktan uzaklaştıkça keşfettiklerine inanamıyor insan.

Belki o yalnız yolcular da benim keşfettiklerimi keşfetmiştir, kim bilir?

Sana bir sır vermemi ister misin?

Ömür, uçsuz bucaksız ovada uzayıp giden günün, yarınına koşması gibi kovalıyor takvimleri. Fazla zamanımız yok.

Yolculuğumuz ise yeni başlıyor.

Ve işte bir düdük sesi...

Gel, uzun bir yolculuğa çıkalım seninle. Anılarımızın, acılarımızın üzerine basarak olgunlaşalım. Her acının zamanla geçtiğini,

belki de zamanın her yaraya iyi geldiğini bir kez daha kabullenelim ve sonra hep daha güzel günler umut edelim. Geleceğin en pırıltılı bahar sabahları kadar göz kamaştırıcı bir fotoğrafını çekelim ve inanalım, hep daha güzel bir yarın olabileceğine inanalım.

Geçmişten kurtulalım. Kırgınlıklarımızı, kızgınlıklarımızı bugün de bırakalım. Ve devam edelim, bize sunulan o en güzel hayatı yaşamaya kaldığımız yerden devam edelim.

İçindeki küçük çocuğun bir şeylere küstüğünü, bedeninin yaş aldığını ama onun hep öyle kaldığını biliyorum. Öyle olmasa, bugün bu satırlarda buluşuyor olmayız, değil mi?

Şimdi yapman gereken, tüm sesleri susturmak ve kendini yola bırakmak.

Bu yolculukta kendi hikâyeni bulacaksın. Çünkü biz hep benzer durumları yaşarken bunun sadece bizim başımıza gelen bir felaket hali olduğunu sanırız. Büyük yanılgı! Oysa çoğumuzun hikâyesi de, acıları da birbirine benzer. O yüzden bu kitapta kendini bulacaksın.

Hatırlayacaksın, belki tekrar acı çekeceksin, ama sonunda güçlüleneceksin. Kırgınlıklarından, kızgınlıklarından, yaralarından daha güçlü bir sen yaratacağısın. Belki de onlarla yaşamaya alışacaksın.

Allah der ki;
Kimi benden çok seversen onu senden alırım.
Ve ekler;
Onsuz yaşayamam deme, seni onsuz da yaşatırım.
Ve mevsim geçer, gölge veren ağaçların dalları kurur,
Sabır taşar,
Canından saydığın yar bile bir gün el olur.
Aklın şaşar.
Dostun düşmana dönüşür.
Düşman kalkar dostun olur.
Öyle garip bir dünya,
Olmaz dediğin ne varsa olur.
Düşmem dersin düşersin.
Şaşmam dersin şaşarsın.
En garibi de budur ya;
Öldüm der durur, yine de yaşarsın...
Mevlana